

Súd: Okresný súd Námestovo  
Spisová značka: 16C/10/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823231084  
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá  
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2024:5823231084.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobkyne: A. B. C., D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX G. H., zastúpená spoločnosťou PUKAJ, advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Hviezdoslavovo námestie 1661, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 53 029 623, proti žalovanému: F. C., nar. XX.XX.XXXX, F. I. J. XXX, XXX XX E., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

### rozhodol:

I. Súd bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu v y p o r i a d a v a tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného p r i k a z u j e osobné motorové vozidlo zn. I. K., VIN: L. v hodnote 2.500,- eur.

II. Závazok zaplatiť zostatok istiny úveru zo zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami sporu ako dlžníkmi a E., M. ako veriteľom dňa 25.05.2012 súd u k l a d á zaplatiť žalovanému.

III. Závazok zaplatiť akékoľvek príslušenstvo (najmä úroky a poplatky) úveru zo zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami sporu ako dlžníkmi a E., M. ako veriteľom dňa 25.05.2012, ako aj náklady spojené s vymáhaním pohľadávky z predmetnej zmluvy vrátane trov exekučného konania súd u k l a d á zaplatiť žalobkyni a žalovanému v rovnakom rozsahu (1:1).

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 2.438,18 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

VI. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

### odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 28.06.2023, doplnenou a opravenou podaním zo dňa 03.08.2023, sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného prikáže osobné motorové vozidlo I. N. H. O.:L. červenej farby s tým, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 26.079,41 eur pozostávajúcu zo sumy 2.500,- eur ako vyrovnávacieho podielu za toto auto, ďalej zo sumy 20.642,- eur ako investície finančných prostriedkov žalobkyne do majetku žalovaného, zo sumy 1.049,23 eur ako polovice zaplateného úveru z E. P. P., M. a zo sumy 1.188,18 eur ako polovice splátok spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX zo spoločnosti Q. R. P., M.. V žalobe žalobkyňa navrhla, aby dlh vzniknutý na základe zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.05.2021 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným na jednej strane a E. P. P., M. na strane druhej prevzal žalovaný a žalobkyňa prevzala dlh vzniknutý na základe spotrebiteľského úveru č. č. XXXXXXXXXXXX zo spoločnosti Q. R. P., M..

2. Žalobu odôvodnila tým, že jej manželstvo so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/17/2021 zo dňa 02.07.2021, ktorý vo výroku I. manželstvo uzavreté dňa XX.XX.XXXX v G. H., zapísané v knihe manželstiev F. S. G. H., zväzok XX, ročník XXXX, strana XX, poradové číslo XX, rozviedol. Vzhľadom na naštrbené vzťahy medzi účastníkmi konania, kedy sa nevedia dohodnúť ani o základných veciach, nie je možná dohoda o vysporiadaní zaniknutého bezpodielové spoluvlastníctvo. Avšak dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa žalobkyňa nebráni. Počas trvania manželstva žalobkyňa investovala svoje finančné prostriedky, ktoré nadobudla predajom nehnuteľností v jej výlučnom vlastníctve. Išlo o nehnuteľnosti nachádzajúce v k. ú. F., obec G. H., okres G. H., zapísané na LV č. XXX M. XXX, pričom kúpna cena v tomto prípade bola stanovená na sumu 3.000,- eur a predajom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. E. T. za sumu 20.642,- eur (nehnuteľnosti boli predmetom dedičstva), pričom vyššie uvedené finančné prostriedky, ktoré žalobkyňa nadobudla za predaj svojho majetku, všetky investovala do nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve žalovaného, a to v čase trvania manželstva. Matka žalovaného polovicu svojho majetku v roku 2021 prepísala na C. F. D. C., F. I. XXXX/X, O. I., narodenú XX.XX.XXXX. Žalobkyňa teda investovala do rekonštrukcie rodinného domu vo vlastníctve žalovaného nemalé finančné prostriedky, kde v súčasnej dobe žalovaný aj býva. Žalobkyňa a žalovaný nadobudli počas manželstva aj osobné motorové vozidlo I. K. H., VIN: L., farba – červená (ďalej len „auto“), pričom toto auto využíva len žalovaný a teda žalobkyňa požaduje, aby bolo prikázané žalovanému. Zostatková hodnota je odhadovaná na sumu cca 2 500,- eur. Hodnota auta bola stanovená na základe nájdenia podobnosti týchto osobných motorových vozidiel na internetovom bazári. Počas trvania manželstva si žalobkyňa a žalovaný zobrali spotrebiteľský úver z E. P. P., a to vo výške 15.000,- eur. Uvedené finančné prostriedky boli investované taktiež do prerábky rodinného domu vo vlastníctve žalovaného. Keďže žalovaný nesplácal uvedený úver, E. P. P. pristúpila k súdnemu a následne k exekučnému vymáhaniu pohľadávky. Vzhľadom na to, že finančné prostriedky boli použité ako investícia do majetku žalovaného, žalobkyňa požaduje polovicu toho, čo už bolo zaplatené, t. j. do súčasnej doby bola zaplatená istina vo výške 2.098,46,- eur (1/2-ica z 2098,46,- eur = 1.049,23 eur) a zároveň požaduje, aby túto dlžobu vzniknutú zo zmluvy o medziúvere prevzal na seba žalovaný. Medzičasom E. P. P. postúpila svoju pohľadávku na spoločnosť U. H. P. P. D. N. , E. X, XXX XX A., C.: XXXXXXXX. Počas trvania manželstva si žalobkyňa a žalovaný zobrali aj spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXX z Q. R. P., M.. L. XXXX/XXX, XXX XX E., C.: XXXXXXXX v celkovej výške 4.940,66,- eur. Tento úver slúžil pre potreby domácnosti, pričom ho splácala žalobkyňa, a to aj po rozvoде manželstva. Žalobkyňa vzhľadom na to, že ho splácala iba ona, ako aj v súčasnej dobe ho spláca iba ona, je ochotná tento úver prevziať, avšak požaduje polovicu toho, čo zaplatila po rozvoде manželstva. Od rozvođu manželstva až po súčasnosť zaplatila celkovo sumu 2.376,36 eur (23 splátok po 103,32 eur = 2.376,36 eur z toho 1= 1.188,18 eur). Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu žalovaných nárokov, žalobkyňa v žalobe citovala ustanovenia § 149 ods. 3 a § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

3. Žaloba (a jej prílohy, ako aj poučenia o procesných právach a povinnostiach strán sporu) boli žalovanému doručené listinne dňa 04.10.2023, a to spolu s uznesením tunajšieho súdu zo dňa 27.09.2023 č. k. 16C/10/2023-59, ktorým bol vyzvaný, aby sa v lehote 10 dní od doručenia žaloby k nej písomne vyjadril, a to či žalobkyňou uplatnený nárok uznáva alebo nie a v prípade, že ho neuznáva, nech uvedie vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, označí a predloží ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

4. Žalovaný na doručené písomnosti v stanovenej lehote, ani po jej uplynutí, nijako nereagoval.

5. Vzhľadom na uvedené súd vo veci nariadil predbežné prejednanie sporu, a to na deň 14.12.2023. Žalovaný predvolanie na tento úkon prevzal listinne dňa 01.12.2023.

6. Na základe žiadosti právneho zástupcu žalobkyne o odročenie predbežného prejednanie sporu, súd termín predbežného prejednanie sporu zrušil a zároveň určil nový termín predbežného prejednanie sporu na deň 09.01.2024.

7. Žalovaný na adrese svojho trvalého pobytu evidovaného v Registri obyvateľov SR (na ktorej predtým prevzal žalobu, ako aj predvolanie na predbežné prejednanie sporu na deň 14.12.2023), predvolanie na predbežné prejednanie sporu na deň 09.01.2024, ktoré mu bolo zasielané do vlastných rúk, neprevzal v odbernej lehote (č. I. 73 spisu).

8. Podľa § 111 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), ktoré ustanovenie upravuje doručovanie písomností do vlastných rúk, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

9. Predvolanie na predbežné prejednanie sporu sa z adresy trvalého pobytu žalovaného súdu vrátilo ako neprevzaté v odbernej lehote dňa 29.12.2023, keď na pošte bolo uložené od 07.12.2023 (č. I. 73 spisu).

10. Súd, vychádzajúc z ustanovenia § 111 ods. 3 CSP, predvolanie na predbežné prejednanie sporu považoval za doručené žalovanému dňom 29.12.2023 a keďže predbežné prejednanie sporu sa uskutočnilo dňa 09.01.2024 bola zároveň dodržaná lehota na prípravu na tento procesný úkon (§ 178 ods. 2 CSP v spojení s § 168 ods. 2 CSP). Okrem toho, keďže žalovaný preukázateľne vedel o pôvodnom (prvom) termíne predbežného prejednania sporu, ktoré sa malo uskutočniť o takmer mesiac skôr, lehota na prípravu na tento úkon bola viac ako 30 dní.

11. Nakoľko strany sporu boli riadne a včas na termín predbežného prejednania sporu predvolané a žiadna z nich o odročenie tohto konkrétneho predbežného prejednania sporu nepožiadala, súd vykonal predbežné prejednanie sporu v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa na toto prejednanie nedostavil. Súd súčasne zohľadnil aj to, že hoci žalovaný preukázateľne vedel o prvom termíne predbežného prejednania sporu určeného na deň 14.12.2023, na tento sa nedostavil. Informácia o zrušení tohto termínu mu pritom bola „doručená“ na základe fikcie (písomnosť sa považuje za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie). Taktiež z dovtedajšieho správania žalovaného v konaní, ktoré bolo úplne pasívne, nebolo možné predpokladať, že by jeho účasť na úkonoch súdu prichádzala do úvahy, ak by aj súd na predbežnom prejednaní sporu stanovil termín samostatného pojednávania.

12. Z tohto dôvodu a zároveň z dôvodu, že žiadna zo strán nenavrhovala vykonanie žiadnych iných dôkazov, okrem listín, ktoré žalobkyňa priložila k žalobe, súd z predbežného prejednania sporu prešiel do pojednávania a na pojednávaní aj o veci rozhodol, pretože to bolo možné a účelné (§ 171 ods. 2 CSP).

13. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinami priloženými k žalobe a vychádzajúc zároveň zo skutkových tvrdení žalobkyne uvedených v žalobe (a v jej doplnení), ktoré sa stali s poukazom na § 151 ods. CSP nespornými, pretože ich žalovaný nijako nepoprel, súd zistil nasledovný skutkový stav.

14. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov – strán sporu podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaniklo spolu so zánikom ich manželstva, ku ktorému došlo rozvodom na základe rozsudku tunajšieho súdu č. k. 8P/17/2021-83 zo dňa 02.07.2021. Rozsudok o rozvode manželstva strán sporu nadobudol právoplatnosť dňa 01.08.2021 a z prvého výroku rozsudku vyplýva, že strany sporu uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX (pripojený spis t. s. sp. zn. 8P/17/2021). Od 02.08.2021 tak začala plynúť 3-ročná lehota na vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej už len ako „BSM“) dohodou, alternatívne na podanie žaloby na toto vyporiadanie.

15. Súd konštatuje, že žalobkyňa žalobu na vyporiadanie BSM podala v rámci zákonom stanovenej lehoty, keď ostalo nesporné jej tvrdenie v žalobe, že dohoda o vyporiadaní BSM nebola, vzhľadom na to, že strany sporu sa nevedia dohodnúť ani na základných veciach, možná.

16. Z nesporných skutkových tvrdení žalobkyne vyplýva, že strany sporu počas trvania manželstva (t. j. od XX.XX.XXXX do 31.07.2021), a to v roku 2017 nadobudli osobné motorové vozidlo I. N. H. EČV: G., VIN:L., červenej farby, dátum prvej evidencie vozidla (rok výroby) vozidla: 24.03.2006, zdvihový objem valcov 1198 0 m<sup>3</sup>, najväčší výkon motora 47Kw/5400 min., prevodovka MT/5, palivo BA 95, spájacie zariadenie triedyA50-X, guľa ISO 50. Tieto údaje o vozidle vyplývajú z osvedčenia o evidencii II - časť II (technický preukaz) na č. I. 4 spisu, v ktorom je zároveň uvedená ako jeho vlastníčka (a držiteľka osvedčenia) žalobkyňa, a to od 13.10.2017.

17. Podľa nesporného skutkového tvrdenia žalobkyne v žalobe, predmetné vozidlo užíva výlučne žalovaný. Súd sa z tohto dôvodu priklonil k návrhu žalobkyne, aby bolo toto vozidlo prikázané žalovanému.

18. Podľa prvej vety § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké.

19. Podľa ustálenej judikatúry (napr. RČ 11/2001), pri stanovení ceny vecí pre účely vyporiadania BSM sa vychádza z ceny vecí v dobe vyporiadania a z jej stavu v dobe zániku BSM.

20. Nakoľko súd rozhodol o prikázaní predmetného vozidla do výlučného vlastníctva žalovaného, žalobkyni vznikol nárok na vyplatenie peňažnej sumy zodpovedajúcej polovici súčasnej hodnoty tohto vozidla.

21. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že „zostatková“ hodnota predmetného vozidla je cca 2.500,- eur. Žalovaný toto tvrdenie žalobkyne nerozporoval. Zároveň žalobkyňa predložila výťažky inzerátov z webovej stránky Q., z ktorých vyplýva, že škoda K. R. X,X XXO. R. bola ponúkaná za sumu 2.699,- eur, rok výroby 2007, najazdených 105 049 km, I. K. R. X,X Q. R. R., rok výroby 2009, najazdených 102.595 km za 65.000,- Kč, I. K. R. X,XC., rok výroby 2005, najazdených 161.418 km za 2.754,- eur, škoda K. R. X,X, rok výroby 2009, najazdených 167.000 km za 69.000,- Kč.

22. Vzhľadom na uvedené súd vychádzal z hodnoty predmetného vozidla vo výške 2.500,- eur a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni za ním výlučne do svojho vlastníctva nadobúdané vozidlo sumu 1.250,- eur.

23. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že počas manželstva so žalovaným si zobrali úver z E. P. P., M., k čomu priložila zmluvu o medziúvere a stavebnom – spotrebiteľskom úvere uzavretú dňa 25.05.2012 medzi stranami sporu ako dlžníkmi a uvedenou P. ako veriteľom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie medziúveru v sume 15.000,- eur, ktorý sa zúčtuje so sumou nasparenou na stavebnom sporení na stavebný úver vo výške cca 9.086,49 eur, keď presná výška sa bude rovnať rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy. Úroková sadzba medziúveru pre 1. rok bola dohodnutá na 2,89 % ročne, od 2. roka na 5,89 % ročne a úroková sadzba stavebného úveru fixná na celú dobu jeho trvania 4,7% ročne. Splácanie medziúveru a stavebného úveru vrátane úrokov z neho, ako aj poplatku za poistenie úveru bolo dohodnuté v pravidelných mesačných splátkach a konečná splatnosť medziúveru/ stavebného úveru bola dohodnutá do 31.03.2025. Zo zmluvy vyplýva, že účelom medziúveru, ako aj stavebného úveru bola modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich.

24. Z rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 15C/390/2014-68 zo dňa 04.05.2017 vyplýva, že E. P. P., M. z dôvodu, že žalobkyňa a žalovaný prestali medziúver splácať, odstúpila od zmluvy, a to listom ešte zo dňa 04.07.2014, v dôsledku čoho boli žalobkyňa a žalovaný zaviazaní, aby tejto sporiteľni spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 12.901,54 eur s úrokom z omeškania tak ako je tento uvedený v druhej výrokovej časti tohto rozsudku (č. I. 18 až 21 spisu). Tento rozsudok tohto času predstavuje exekučný titul (teda sa stal nepochybne právoplatným a vykonateľným), na základe ktorého je proti žalobkyni a žalovanému vedené súdnym exekútorom B. I. I., E. exekučné konanie č. 178EX 443/23-1 na vymoženie pohľadávky vo výške 12.901,54 eur s príslušenstvom, a to v prospech spoločnosti U. H. P., P. Toto príslušenstvo pozostáva z úrokov z omeškania priznaných exekučným titulom, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 870,50 eur (ktoré v exekučnom titule uvedené nie sú), ďalej z trov exekúcie oprávneného 391,11 eur a trov súdneho exekútora 2.422,80 eur (upovedomenie o začatí exekúcie na č. I. 5 spisu).

25. V odôvodnení vyššie uvedeného rozsudku Okresného súdu Prešov (odsek 8) je citovaná výpoveď žalovanej 1/ (v konaní t. s. 16C/10/2023 žalobkyne), v ktorej uviedla, že úver si brali s manželom na dokončenie domu, v ktorom bývajú a žalovaný 2/ (v konaní t. s. 16C/10/2023 žalovaný) túto skutočnosť vo svojej výpovedi potvrdil (odsek 9). V záhlaví rozsudku boli obaja žalovaní označení „bytom F. I. XXX“.

26. Z listu vlastníctva č. XX pre katastrálne územie a obec F. I. vyplýva, že súpisné číslo XXX patrí rodinnému domu nachádzajúcemu sa na pozemku C-KN parc. č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 595 m<sup>2</sup>, ktorý pozemok, spoločne s pozemkom C-KN parc. č. XXX – orná pôda o výmere 1784 m<sup>2</sup>, sú taktiež zapísané na tomto liste vlastníctva. Oba tieto pozemky sú, rovnako ako rodinný dom súpisné číslo XXX, v podielovom spoluvlastníctve žalovaného a F. C., D. C., nar. XX.XX.XXXX, a to v rovnakých podieloch 1-ica. Žalovaný svoj spoluvlastnícky podiel nadobudol dedením v roku

2006 (26D-2696/2005) a F. C. darovacou zmluvou č. O. – XXXX/XXXX. Na spoluvlastníckom podiele žalovaného, podľa údajov v časti C Ťarchy listu vlastníctva, viaznu exekučné záložné práva, medzi nimi aj exekučné záložné právo zriadené súdnym exekútorom B. I. I., E. v exekučnom konaní č. 178EX 443/23 Podľa nesporného skutkového tvrdenia žalobkyne v žalobe, F. C. je sestra žalovaného, ktorá svoj spoluvlastnícky podiel nadobudla v roku 2021 od svojej matky.

27. Podľa druhej vety § 150 Občianskeho zákonníka, každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok.

28. Vzhľadom k tomu, že z nesporných skutkových tvrdení žalobkyne a zároveň z dokazovania vyplynul záver, že medziúver poskytnutý stranám sporu v sume 15.000,- eur bol použitý na dokončenie rodinného domu P. J. XXX v obci a k. ú. F. I., ktorý nikdy nebol vo vlastníctve, resp. spoluvlastníctve žalobkyne, ale bol v spoluvlastníctve žalovaného a jeho matky, žalovanému vznikla povinnosť nahradiť žalobkyňi to, čo sa zo spoločného (úverom získaná čiastka 15.000,- eur) vynaložilo na jeho majetok. Žalovanému tak vznikla povinnosť žalobkyňi uhradiť polovicu z tejto sumy, t. j. 7.500,- eur.

29. Zároveň vyššie uvedený, doposiaľ nesplatený úver, predstavuje pasívum BSM strán sporu, ktoré je potrebné vyporiadať popri jeho aktívach.

30. Vzhľadom na účel, na ktorý bol úver poskytnutý a následne použitý, t. j. na dokončenie rodinného domu súp. č. XXX v k. ú. a obci I. a súčasne s ohľadom na to, že pohľadávka pôvodne E. P. P., M. (t. č. spoločnosti U. H. P., P.) je zabezpečená exekučným záložným právom viaznucim na tomto rodinnom dome a pozemkoch v spoluvlastníctve žalovaného a jeho sestry, súd uložil povinnosť zaplatiť zostatok i s t i n y úveru poskytnutého na základe zmluvy uvedenej v odseku 23 tohto odôvodnenia žalovanému. Takéto vyporiadanie súd považuje za správne s ohľadom na záujmy a potreby strán sporu navzájom, ako aj na záujmy a potreby veriteľa danej pohľadávky.

31. Keďže išlo o spoločný dlh, ktorý preberá (pokiaľ ide o zostatok istiny úveru) len žalovaný a podiely oboch strán sú pri vyporiadaní rovnaké, žalobkyňa by mala žalovanému nahradiť sumu zodpovedajúcu polovici tejto sumy. Zostatok istiny úveru je podľa upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 04.05.2023 vo výške 12.901,54 eur, pri rovnakých podieloch strán sporu polovica z tejto sumy predstavuje 6.450,77 eur. Túto sumu by mala uhradiť žalobkyňa žalovanému. Po zohľadnení sumy 7.500,- eur uvedenej v odseku 28 tohto odôvodnenia však žalobkyňi povinnosť voči žalovanému z titulu prebratia dlhu voči U. H. P., P. (pôvodne voči E. P. P.) vzniknúť nemohla. Preto ju súd, vo vzťahu k tomuto záväzku, nezaviazal na zaplatenie žiadnej sumy.

32. Pokiaľ ide o príslušenstvo úveru poskytnutého E. P. P., M., toto, ako už bolo uvedené v odseku 24 odôvodnenia pozostáva z úrokov z omeškania priznaných exekučným titulom, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, z trov exekúcie oprávneného a trov súdneho exekútora. Zohľadňujúc fakt, že povinnosť riadne a včas splácať predmetný úver mali obe strany spoločne, následky z porušenia tejto povinnosti, ktoré sa navonok prejavili vznikom nároku na úroky z omeškania a nároku na trovy oprávneného a súdneho exekútora v exekúcii, by mali znášať taktiež spoločne. Okrem toho, konečnú výšku úrokov z omeškania a trov exekučného konania nie je možné ustáliť, pretože táto je závislá od konečného splatenia vymáhanej istiny úveru. Vzhľadom na uvedené, súd považoval za spravodlivé také vyporiadanie tejto časti spoločného dlhu strán sporu, pri ktorom budú zaviazané uhradiť ho každá, t. j. obe v rovnakom podiele (1:1).

33. V tejto súvislosti si súd len na okraj dovoľuje (vzhľadom na rozdielnosť právnej úpravy BSM v SR a SJM v ČR od 01.01.2012) poukázať na závery NS ČR uvedené v jeho rozhodnutí sp. zn. 22 Cdo 753/2020 z 29.06.2021, na ktoré je možné čiastočne odkazovať aj v tomto spore, “ Vzhľadom k tomu, že podľa § 737 odst. 2 o. z. má vypořádání dluhů v rámci řízení o vypořádání SJM účinky jen mezi manžely, nepřestávají být tyto dluhy společné a věřitel se může nadále domáhat uspokojení vůči oběma manželům. Již jen z tohoto důvodu by měly být společné dluhy v rámci řízení o vypořádání SJM zásadně přikázány oběma manželům rovným dílem. Je totiž nutné zdůraznit, že vypořádání, na základě kterého je dluh soudem přikázán jen jednomu z manželů, neznamená pro druhého manžela úplné zbavení se dosud existujícího dluhu (srov. E. B., O. F., A. O. M. H.. Občanský zákoník. Komentář. 2. vydání. Praha: R. Q. A., 2019, str. 810). Ani při takovém způsobu vypořádání nezaniká bez dalšího

manželovi, kterému dluh nebyl přikázán, povinnost hradit dluh věřiteli. Povinnost uhradit celý dluh jedním z manželů je založena pouze ve vztahu mezi manželi navzájem. Věřitel v tomto směru není povinen respektovat obsah soudního rozhodnutí o vypořádání dluhu (§ 737 odst. 2 o. z.) a nadále je oprávněn požadovat jeho splnění po kterémkoliv z manželů. S ohledem na tyto důsledky mají soudy zásadně vypořádávat společné dluhy jejich přikázáním oběma manželům rovným dílem. Jen tímto způsobem vypořádání lze minimalizovat negativní následky situace, kdy úhradu dluhu provede z různých příčin nakonec zcela nebo z větší části jen jeden z bývalých manželů. Navíc v okamžiku rozhodování soudu o vypořádání společného dluhu nejsou často ani známy veškeré údaje o jeho konečné výši; především vzhledem k jeho příslušenství (např. úroky, úroky z prodlení, atd.), jehož obsah i výše se může v průběhu času měnit. Typicky u hypotečních úvěrů či jiných dlouhodobých závazků. Jestliže soud rozhodne o vypořádání dluhu rovným dílem, je tím zabezpečeno i spravedlivé vypořádání v budoucnu splatných, v době rozhodování soudu nejistých, částí společného závazku; to i s ohledem na případný následný regres.

34. Ohľadne úveru od E. P. P., M. žalobkyňa žiadala, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť jej polovicu zo sumy, ktorú zaplatili na istine tohto úveru, konkrétne polovicu zo sumy 2.098,46 eur (pôvodná výška istiny 15.000,- eur mínus aktuálna výška istiny 12.901,54 eur), t. j. 1.049,23 eur. Súd žalobu v tejto časti zamietol, pretože bývalý manžel sa môže voči druhému manželovi úspešne domáhať nahradenia len toho, čo plnil za druhého manžela, napríklad, ak by zaplatil celý dlh, ktorí mali platiť obaja, a to zo svojho. V tomto prípade žalobkyňa ani netvrdila, že by sumu 2.098,46 eur zaplatila výlučne zo svojich vlastných prostriedkov.

35. Okrem úveru z E. P. P., podľa tvrdenia žalobkyne v žalobe, ktoré žalovaný nijako nepoprel, si strany sporu zobrali počas trvania manželstva spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXX od spoločnosti Q. R. P., M. vo výške 4.940,66 eur, ktorý slúžil pre potreby domácnosti. Žalobkyňa predložila zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX uzavretú so spoločnosťou Q. R. P., M. ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 4.940,66 eur, splatného v 84 pravidelných mesačných splátkach vo výške 103,32 eur a s konečnou splatnosťou dňa 15.12.2023. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola dohodnutá vo výške 8.678,88 eur, keď ročná úroková sadzba úveru bola podľa zmluvy vo výške 17,91%.

36. Nakoľko medzi stranami nebolo sporné, že záväzok zo zmluvy uvedenej v predchádzajúcom odseku je spoločným záväzkom oboch strán sporu, súd ohľadne neho vyporiadal nárok žalobkyne týkajúci sa splátok úveru z tejto zmluvy, ktoré realizovala po zániku BSM.

37. Súd pritom vychádzal z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/129/2021-269 zo dňa 27.05.2022, podľa ktorého sa tieto nároky nemajú riešiť v samostatnom súdnom konaní, ale zásadne v rámci konania o vyporiadanie BSM.

38. Súčasne súd vychádzal z rozhodnutia predstavujúceho ustálenú judikatúru, konkrétne z rozhodnutia R 22/1991, podľa ktorého ak mali spoločnú pôžičku manželia, ktorí sa rozviedli, a o ich spoločnom majetku platí to, čo je ustanovené v § 149 ods. 4 OZ, potom sa ten z bývalých manželov, ktorý zaplatil celý dlh z tejto pôžičky (alebo viac ako polovicu) môže žalobou na súde domáhať, aby mu druhý z bývalých manželov nahradil, čo mal na tento dlh platiť podľa rovnakého podielu ich obidvoch na tomto dlhu.

39. Nakoľko žalobkyňa tvrdila, že po zániku BSM platila splátky úveru poskytnutého spoločnosťou Q. R. P., M. výlučne sama a takto zaplatila 23 splátok po 103,32 eur, t. j. spolu sumu 2.376,36 eur, pričom žalovaný toto tvrdenie nijako nepoprel, vznikla mu povinnosť nahradiť sumu zodpovedajúcu jeho podielu na tomto dlhu. Súd preto žalovaného zaviazal, aby žalobkyňi (popri sume 1.250,- eur za auto) zaplatil aj sumu 1.188,18 eur zodpovedajúcu polovici sumy 2.376,36 eur.

40. Súd ešte k tomu dopĺňa, že posledná z 84 mesačných splátok úveru poskytnutého spoločnosťou Q. R. P., M. bola splatná 15.12.2023 a 22 splátok splatných pred touto splátkou bolo splatných od 15.01.2022 do 15.11.2023, t. j. v čase po zániku BSM.

41. Pokiaľ žalobkyňa žiadala, aby súd rozhodol tak, že preberie zostatok/dlh z úveru poskytnutého spoločnosťou Q. R. P., M. na základe zmluvy uvedenej v odseku 35, v tejto časti súd žalobu zamietol, pretože konečná splatnosť úveru bola v úverovej zmluve dohodnutá na 15.12.2023, teda pri

zaplatení všetkých splátok už nešlo o nejaký existujúci dlh/záväzok. Žalobkyňa netvrdila, že by záväzok z predmetnej úverovej zmluvy bol splatný inak, než to vyplýva z obsahu tejto zmluvy. Vychádzajúc z tohto obsahu, záväzok splatiť úver a jeho príslušenstvo podľa tejto zmluvy bol už v čase rozhodovania súdu splnený.

42. Napokon súd žalobu zamietol aj v časti, v ktorej žalobkyňa žiadala, aby súd uložil žalovanému zaplatiť jej 20.642,- eur, ktorú získala predajom svojich vlastných nehnuteľností a následne investovala do domu, ktorý bol v spoluvlastníctve žalovaného a jeho matky.

43. Žalobkyňa preukázala, že dňa 04.01.2012 uzavrela kúpnu zmluvu ako predávajúca s kupujúcim C. C. V., R., ktorou mu predala svoje spoluvlastnícke podiely na pozemkoch v katastrálnom území, a to za kúpnu cenu 20.642,- eur, ktorú prevzala v hotovosti pri podpise zmluvy (č. I. 12 až 17 spisu). Zároveň žalobkyňa preukázala, že dňa 24.11.2011 uzavrela kúpnu zmluvu, ktorou ako predávajúca predala kupujúcemu C. L. svoje spoluvlastnícke podiely na pozemkoch v k. ú. F., a to za kúpnu cenu 30.000,- eur, ktorá bola predávajúcej vyplatená pri podpise tejto zmluvy (č. I. 28 až 29 spisu).

44. Súd žalobu v tejto časti zamietol z dôvodu, že podľa § 150 Občianskeho zákonníka každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok.

45. Žalobkyňa, podľa jej tvrdenia v žalobe, ktoré žalovaný nijako nerozporoval, vynaložila sumu 20.642,- eur na rodinný dom v spoluvlastníctve žalovaného a jeho matky (toho času v spoluvlastníctve žalovaného a jeho sestry). Uvedená čiastka tak nebola vynaložená na spoločný majetok sporových strán, keď spoluvlastnícky podiel na rodinnom dome žalovaný nadobudol dedením (k čomu zároveň došlo zrejme ešte aj pred vznikom BSM). Vzhľadom na túto skutočnosť, finančné prostriedky, ktoré žalobkyňa investovala do majetku nepredstavujúceho spoločný majetok strán, nemôžu byť predmetom vyporiadania BSM strán sporu.

46. Nakoľko žalobkyňa žiadala žalovaného titulom vyporiadania BSM zaviazat' na zaplatenie sumy 26.079,41 eur a súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.438,18 eur a v ostatnom rozhodol takmer tak ako žalobkyňa žiadala, porovnávajúc žalobnú žiadosť a výsledok konania súd dospel k záveru, že v spore bol úspešnejší žalovaný. Podľa § 255 ods. 2 CSP mu tak vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu zodpovedajúcom jeho úspechu. Nakoľko však žalovanému žiadne trovy konania vzniknúť nemohli, keďže sa konania nijako nezúčastňoval, nebol v konaní právne zastúpený, ani neplatil súdne poplatky, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) – § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.